

ministeriale potestatem. Unde rectissimè Confess. Apolog. tit. de Confess. & satis fact. p. 181. judicium hoc refellit inquiens: Quod objiciunt Papistæ, judicem prius debere cognoscere causam, primum quam pronunciat, hoc nihil ad rem pertinet, quia Ministerium absolutionis beneficium est seu gratia, non est judicium, seu lex. Itaq; ministri in Ecclesia habent mandatum remittendi peccata, non habent mandatum cognoscendi occultæ delicta. Et quidem absolvunt ab his, quæ non meminimus, quare absolutio, quæ est vox Evangelii remittens peccata & consolans conscientias, non requirit cognitio-
nem &c.

rz. Sed intelligitur hic potestas & officium verè ministeriali sensu tum ratione fundamenti, quia potestas hæc tantum a mandato l. ordinatione Christi dependet: tum ratione modi, quia hæc omnis potestas ad verbum est determinata, & extra verbum, nec effectum, nec fructum ullum sortitur: tum ratione modi, quia non fit in nomine ministrorum, sed tantum in nomine Christi. Unde est, sicut scribit B. Hutter. in Loc. Major. p. 765. quod Ministrorum Ecclesia nullus in suo, sed tantum in CHRISTI, sive in SS. Trinitati nomine peccatorem pœnitentem absolvit, neq; simpliciter dicit, aut dicere debet: Ego te absolvo: Sed Ego Te autoritate, mandato & virtute CHRISTI absolvo ab omnibus peccatis tuis. Unde est, quod graviter peccant Ministri, qui interdum in actus privatæ absolutionis, privatæ vel affectibus, l. inimicitiis frenâ nimium laxantes in absolutionis voce annuncianda difficiliores se præbent. Quo sane pacto per atroc sacilegium, alienum opus invadunt, neq; amplius se ministros, sed Dominos & judices conscientiarum constituant: de privata magis vindicta, ac propriæ autoritatis assertione, quam de ædificatione & salute confitentis solliciti. Quæ sane præpostera rati licet confitentis saluti nihil officere possit: ipsum tamen Ministrum fædissimi abusus clavum reum coram Deo constituit. Tum ratione subjecti, quia ministri non sunt Domini, sed æconomi mysteriorum divinorum I. Cor. IV. 1. æconomus a. clavibus utitur non ex principali, sed ex ministeriali potestate: Christus est Dominus domus sua Heb. III. 6. sed ministri sunt æconomi, qui non ex sua,
sed